

Porto

2013/2014. I. félév

Dobrai Balázs Bence

műszaki menedzser

Az én Erasmusos félévemet Portugáliában, azon belül pedig Portóban tölthettem el. Szerencsésnek érezhetem magam, hogy az első helyen megjelölt városba sikerült kijutnom az egyik csoporttársammal együtt. Azért választottam Portót, mert szerettem volna egy olyan országba eljutni, ahová a későbbiekben talán már nem lenne lehetőségem. Az is döntő szempont volt számomra, hogy az országban kedvező legyen az időjárás, lehetőleg melegebb legyen, mint itthon és emellett lehetőségem legyen az angol nyelv használatára is, így az országokat átböngészve Portugália és Spanyolország jöhetett szóba. Portó mellett szólt, hogy a város határos az óceánnal, amit már régóta szerettem volna látni, másrészt a portugáliai árak sokkal inkább kedvezőbbek egy Erasmusos diák számára. Portóban körülbelül 300 ezren laknak és minden évben csak nem 75ezer cserediák látogatja a város egyetemait. A városban általában nagyon jó az idő, igaz néha esős az óceán közelsége miatt, viszont a hó fogalma ismeretlen Portóban. A minimum hőmérséklet 5 fok körül van télen, de előfordult, hogy januárban még bőven 10 fok felett volt az átlag hőmérséklet. A beszámolóim során,

szeretnék minél több hasznos információt megosztani veletek, hogy könnyebb dolgotok legyen, ha Portóra esik a választásotok. De hogyan is kezdődött az Erasmusos félévem?

Szállás, Foglалás

Amint elintéztük Dudásné tanárnővel az utolsó papírokat is, elkezdtek böngészni a portói szálláslehetőségeket. A jelentkezési lapon meg lehet jelölni a kollégiumi elhelyezési kérelmet is, viszont a portugál diákok is szintén pályáznak a kollégiumi elhelyezésre, ezért kicsi a valószínűsége, hogy mindenki számára tudnak férőhelyet biztosítani a kollégiumokban. Utólag visszagondolva nem is találkoztam olyan Erasmusos diákkal, aki kollégiumban lakott volna, de lehet csak én jártam rosszkor rossz helyen. Mint ilyenkor mindenki, aki Erasmusra jelentkezik, mi is meg voltunk kicsit ijedve, hogy miként is fogunk mi egy teljesen más országban szállást találni és hogy fogjuk ezt lefoglalni. Ám aggodalomra semmi ok, mivel akárcsak itthon kint is vannak Buddy-k (náluk:Comap), akik az oda érkező hallgatók bármilyen kérdésére szívesen válaszolnak és rendelkezésükre állnak, ha bármiben segítségre szorulnak. Az Erasmusosoknak külön Facebookos csoportjuk is van, a Comaposok itt teszik közzé az elérhető albérleteket, amit biztosítani tudnak számunkra, ezek közül tudtunk mi is válogatni attól függően, hogy hány ágyast szeretnénk, a sulihoz-, a belvároshoz közel vagy köztes területen keresünk kiadó lakást. Az albérletek 140-300 euró közé esnek. A belvárosban egy ágyas szobákat 250 euro körül lehet bérelni, ami soknak tűnik, de mindenképpen megéri. Ha Portóba mentek, akkor a Trindade és az Aliados a belváros részei, itt keressétek albérleteket, ha van rá lehetőségetek, mivel a sulit könnyen meg lehet közelíteni. Ennek oka többek között, hogy Portó az éjszakai életéről is híres, ami a belvárosban zajlik. Én is szívesebben laktam volna a belvárosban, mivel a mi lakásunk egyetlen negatívuma a belváros messzesége volt. Busszal napközben mindössze 20-25 perc alatt megtettük ezt az utat, viszont éjszakánként, mivel Metro állomás nem volt a közelben, a buszozgatás elég fárasztó tudott lenni egy Portói est után.

EILC-Santarém

Ugye, mint ti is tudjátok egyes országokban EILC kurzusokat is indítanak az idegen nyelvek alapszintű elsajátítására. Ezek szintén az országon belül vannak, de más városokban zajlanak. Mi is megpályáztuk ezt a kurzust. Szerettünk volna Fáróba menni, mivel csak jót hallottunk róla (közel az óceánhoz, déli város és Portugália egyik legmelegebb pontja,), de sajnos rossz időpontban volt, ezért mást kellett keresnünk. A többi városról semmit sem tudtunk, csak a Google segítségével találtunk némi információt, ezért hát a főszempont az volt számunkra, hogy legyen egy távolabbi város Portótól, Portugália középső déli részén, mivel Porto északon van és azt úgyis látni fogjuk eleget.

Az Eilc jelentkezés eredményéről nyár közepe felé kaptunk visszajelzést. Tanárnő értesített bennünket, hogy sajnos Patrik nem kapott felvételt csak én, ám Patrikkal nem akartunk külön járatot foglalni, ha már később úgyis egy helyen töltjük a félévet, így hát írtunk egy emailt a santarémi Eilc kurzus vezetőjének, hogy van-e lehetőség arra, hogy ha a kurzuson nem is, de szállást szolgáltassanak Patriknak. Persze nagyon rendesek voltak és megengedték. Mint utólag kiderült Patrik is kapott felvételt az Eilcre, csak az ő papírjai elkeveredtek, de ez csak Santarémiban tisztázódott. Nem is győztek tőle elnézést kérni. Lehet ez csak a mi szerencsénk volt, hogy ha nem is kapott Patrik felvételt, ők mégis segítettek nekünk, ha ti is ilyen helyzetbe kerülnétek, nyugodtan próbálkozzatok, a portugál emberek amúgy is nagyon barátságosak és segítőkészek. Az Eilc szállásfoglaláson végképp nem kell rágódni, mivel ha felvételt nyertek az eilcre, akkor az ottani kollégiumban kaptok elhelyezést. A portói és a santarémi szállásfoglalás tehát zökkenőmentesen ment, ezután már csak a repjegyeket kellett lefoglalni.

Repülőjegyfoglalás

Én személy szerint még sosem repültem erasmus előtt, ezért azt se tudtam, hogy mit és merre kezdjek. Hogy megspóroljátok ezt az időt, én a **skyscanner.hu-t** ajánlanám nektek. Itt elég, ha beírájátok hova szeretnétek menni és az összes légitársaság ajánlatát kihozza számotokra. Mi csak az oda utat tudtuk lefoglalni, mivel a portói egyetem későn adott tájékoztatást az ottani vizsgaidőszakokról és a félév végéről. A nyelvkurzus miatt a jegyet nem Portóba, hanem a Santarémhez legközelebbi reptérhez, Lisszabonba foglaltuk. Az eilcről szintén későn csak nyár közepén kaptunk visszajelzést, ezért addig Lisszabonba se tudtunk jegyet foglalni. Azt tudni kell, hogyha az utolsó hetekre hagyjátok a jegyfoglalást, akkor jóval magasabb összegeket kell megfizetnetek. Poggyással együtt 200 eurót fizettünk, amíg Lisszabonba eljutottunk, ennek oka, egyrészt a késői foglalás, másrészt, hogy még szezonban is repültünk. Ha évközben szeretnétek haza repülni, akkor oda-vissza utakat, mindössze 100 euróért is ki lehet fogni (poggyász nélkül), de a haza utunk is poggyással együtt összesen 100 euró körül volt. A TAP légitársaságnál plusz 10kg csomagot is feladhattok, mivel Erasmusos diákok vagytok, de külön táskába tegyétek, csak úgy fogadják el!

Azt hiszem a Santarém felé haladó vonatról szemlélődve kezdtem felfogni, hogy ez már nem Magyarország, mindenütt pálmafák, a házakat egészen más stílus jellemezte, némelyiket kívülről csempe fedte és a vonaton mindenki portugálul kommunikált körülöttem. Az új környezet mellett a kora reggeli hőség is meglepő volt számomra, mivel én farmerben és meleg pulóverben indultam el Budapestről.

Santarém igaz nagyon kicsi csendes város volt, de nekem nagyon tetszett, mindenfelé macskakővel borított utcák, és a megszokott pesti pörgéshez képest mindenki

nyugodtan élte a mindennapjait. A várost körülvevő környezet és a város is olyan, mintha visszamentünk volna az időben, kicsit vadnyugati hangulatú is talán. A nyelvkurzus

mindenképpen megéri, csak ajánlani tudom, a portugál alapokat is elsajátíthattuk és minden hétvégére szerveztek kirándulásokat a környező városokba és persze az óceánhoz is. A kurzus két hétig tartott, minden hétköznap portugál nyelv és történelem óráink voltak. A portugál emberek nagyon büszkék a történelmükre és ezt nem is győzték nekünk hangoztatni. Az órák után szabad foglalkozások mellett körbevezettek a városban így betekintést nyerhettünk a város kulturális életébe, történelmébe is. A nagy forráság közepette a szállással szemben elhelyezkedő szálloda medencéjében hűthettük le magunkat. A kurzus igaz csak két hétig tartott, viszont már itt megízlelhettük, hogy milyen is egy Erasmusos diák élete.

Közlekedés

A város közlekedés szempontjából modernnek mondható, ugyanis 9 Metro vonallal büszkélkedhetnek és emellett a régi Ikarus buszok helyett, csak a legújabb Mercedes járművek szállítják az utasokat, a villamosaikkal egyaránt.

Ami a portói közlekedésben furcsa volt, hogy a buszokat le kellett inteni, különben nem állnak meg. Kezdetben én is estem abba a hibába, hogy jóhiszeműen vártam a buszmegállóban, aztán a busz csak elsuhant mellettem. A portói közlekedés hátránya, hogy a buszmegállókban kiírt menetrendekkel általában nem sok mindent lehetett kezdeni, mivel ha kevesebb helyen állt meg a busz, akkor valószínűleg már több perce el is hagyta az adott megállót. Szerencsére van online oldaluk, ahol nyomon lehet követni a buszokat és percre pontosan kiírják a buszok érkezését. Érdemes indulás előtt rászánni egy percet az oldalra, mert az 5-10 perces eltéréseken sem szabad meglepődni. <http://www.stcp.pt/en/travel/> Ennek az oldalnak segítségével lehet ezt megtenni, illetve az egyéb helyi buszjáratokkal kapcsolatos információkat szintén itt találjátok.

A város Budapesttel ellentétben nem kerületekre, hanem zónákra van osztva, a bérletet is ennek megfelelően kell megvásárolni. Egy diák bérlet 27 euro volt, ami nem mondható olcsónak hazai szemmel és ez 3 zóna használatára jogosít fel. Ha ezen felül szerettem volna még más zónát is használni, akkor zónánként +5euroért tehettem ezt meg. Portó nem egy nagy város, így 3 zónával meg lehetett oldani a mindennapos közlekedést. Suli C6-os, a központ C1-es, és a tengerpart C2-es, ezeket zónákat választottam. Ez így először 30+5 Euro volt (a kártya miatt). Portóban ritkán találkoztam ellenőrrel, ennek oka, hogy ők mágnes kártyákat használnak papír alapú bérletek helyett. Ezt a kártyát a buszra felszálláskor vagy Metróba beszálláskor kellett érvényesíteni és így szállhattunk fel a járművekre. Az éjszakai buszok óránként járnak, a taxi pedig hasonló árban van, mint itthon.

Egyetem

A Portói egyetemen nagyon nagy hangsúlyt fektettek az újak felavatására, persze ez az Erasmusokra nem vonatkozik. Az idősebb diákok a Harry Potterből jól ismert ruházatban járnak, fekete köpeny, kendő stb., az első évesek pedig egész évben piros egyen pulóvert viselnek. Sokszor nevettem, amikor térdnadrágban és pólóban is küzdöttem a hőség ellen, de ők le nem vették volna azt a fekete Harry Potter jelmezt. Persze mint utólag megtudtuk, ők ezt büszkén viselték, mivel az első évben őket avatták fel, viszont a második évben már ők vannak az érme másik oldalán, tehát őket illeti a fekete egyenruha. A beavatások nekem nem tetszettek, mert itthon maximum még a gimis évek alatt történnek hasonlóak, de még ott sem kell letérdelni és megalázkodni idősebbek előtt. Portugál diákokat kérdeztem, hogy mégis miértelme, hogy egy egész éven át folyamatosan történik az avatás, mint kiderült, ennek nagyon erős összetartó ereje van, és ennek köszönhetően az egyetemen belül nagyon jó barátságok alakulnak ki.

Az egyetem színvonalát az Óbudai Egyetemhez képest gyengébbnek mondanám, a nehézség számomra inkább az idegen nyelven történő oktatásból fakadt és nem a követelményből. Az órák hossza viszont megegyezik az itthoniakkal. A különbség, hogy év elején minden diák eldöntheti, hogy év végi vizsgát szeretne tenni, avagy évközi. Az évközi vizsga hasonló, mint az itthoni, egyetemen jól ismert megajánlott jegy. Az év végi vizsga mellett döntötteknek, viszont nem kell az órákon részt venniük, csak az egész éves anyagból a félévvégén vizsgát tenniük.

A legtöbb órára prezentációt kellett készítenünk, ez volt az alapkövetelménye a tárgy teljesítésének. A portugálok mellett, hogy nagyon nyitottak és barátságosak, gyakran késnek is. A tanárok is nyíltan felvállalják, hogy nekik az 5-10perces késések megszokottak. Az egyetem viszont jól felszerelt, minden terem projektossal van ellátva. A termekben ujjlenyomat olvasós rendszereket is használnak, a tanárok így aktiválják a „termet”, ezáltal lehet használni a projektort és a teremvilágítást is.

A mindennapi élet

A portugál életszínvonal hasonló a magyarországi életszínvonalhoz. Az élelmiszer árakat tekintve is hasonlóak a hazaihoz. A gyümölcsárak még a hazaitól is alacsonyabbak. A kenyér, pék és húсарu viszont 20%-kal magasabb az itthonihoz képest. Az éttermi árak egészen barátságosnak mondhatóak, viszont a pizza rendelés és egyéb rendelt ételek akár 2-3-szor is drágábbak. Egy átlagos házhoz szállított pizza 12-13 euro. Az ételeik többségében előszeretettel használják a paradicsomos mártásokat és különböző önteteket. Portó a Francesinháról híres, ez is szintén paradicsom alapú mártással van körítve. A pontos receptet nem tudnám megmondani, viszont elvileg két tószt kenyér között vannak különböző módon elkészített hús félék, és erre van sajt olvasztva, illetve konyhától függően a sajtra vagy a sajt alá egy tükörtojást helyeznek. Ez tényleg nagyon ízletes, bár én maradtam a hazai konyhánál. A portói gasztronómia kevésbé fűszeres, sokszor hiányoltam is hazai fűszereket a nagyon szépen elkészített ételekről, de más kultúra, más szokások. A nagy bevásárló központokban a ruházati üzletek áraik szinte teljes egészében megegyeznek a hazai árakkal.

1. Francesinha

A portói mindennapok sosem unalmasok. A várost már az első héten feltérképezhettük a Comap által szervezett sightseeingnek köszönhetően. Portó igazi arcátesténként láthattuk, hétfőként a fiatalok a Portót a szemközti várost(Gaia) egymástól elválasztó folyópart mellett fekvő Ribeirão gyülekeztek és lazítottak a hűsítő italok mellett. A hét többi estjén megannyi szórakozóhelyre mehetnek a fiatalok. Az éjszakai életet kedvelők paradicsomának is mondanám, mivel Portóban hajnali 1-2kor nyitnak a klubok, az árak viszont magasabbak az itthoniaknál, ám a borkedvelők élvezhetik az olcsó minőségi portói borokat!

Összegezve

Az Erasmus egy nagyon jó lehetőség volt számomra és szerintem minden diák számára, amit ki kell használni. A félév alatt megannyi helyen járhattam, ahová az Erasmus nélkül talán el sem jutottam volna. Új barátokra és kapcsolatokra tehettem szert és valljuk be ez a mai világban nagyon sokat számít. Emellett a nyelvtudásomon is sokat tudtam csiszolni úgy, hogy nem a nyelvkönyveket kellett bújnom, hanem jól éreztem magam. Ne gondolkozzatok azon, hogy megéri-e, félév az életedből, amit az egyetem támogat és egész életedben garantáltan emlékezni fogsz erre a félévre!

Ha bármi kérdésetek van, nyugodtan írjatok!

E-mail: dobrai.balazs.ovb@gmail.com